

ASTRID
ON TOUR

Met Astrid on Tour in Friesland

Een paar dagen heb ik met Astrid mogen doorbrengen; bijzondere dagen die ik niet snel zal vergeten. Zo heb ik enigszins een inkijkje gekregen in hoe Astrid haar tocht invult.

Vanaf Weidum ben ik meegefietst en zijn we (met een omweg) door kleine dorpjes en door het vlakke Friese land met de prachtig groene weilanden en weidse vergezichten naar Sneek gereden. Regelmatig stopten we; om te kijken naar o.a. een heel grote groep paarden, een mooie gevel, een leuk pleintje, een katje wat aandacht wilde en door Astrid geaaid werd. Om te schuilen voor een bui - in een bushokje. (in dat wijde landschap vrijwel nergens plek om te schuilen...en toen het nodig was, stond er dat bushokje!).

Een aantal keren ook gestopt om een praatje te maken met mensen waarbij Astrid enthousiast haar tocht en doel promoot en informatie uitdeelt. Tijdens zo'n ontmoeting werden we zelfs uitgenodigd om een kopje thee te komen drinken en dat terwijl deze mevrouw, samen met een groepje mensen, druk bezig was om versieringen buiten op te hangen vanwege het dorpsfeest. Hartverwarmend. En heel mooi om te ervaren dat er door Astrid's verhaal en openheid, dan een gesprek ontstaat over dingen waar je anders niet zo gemakkelijk met een onbekende over zou praten.

In Sneek hebben we met haar gastvrouw de doopsgezinde kerk mogen bekijken. Daarbij vertelde zij over de geschiedenis van deze kerk en wees ons op bijzonderheden. De volgende dag - donderdag 1 sept. - werd toch niet bepaald een rustdag voor Astrid. Weliswaar heeft ze niet veel gereden op haar scootmobiel, maar wel stukken gelopen. Wij zijn gedrieën met de auto naar Workum gereden om het museum voor kerkelijke kunst en het interieur van de (katholieke) kerk te bekijken. Er was tevens een expositie van quilts en glas in lood. Voor we Workum in gingen zijn we richting Nijhuizum gegaan om Menno's Pleats te bezoeken. Er was helaas niemand aanwezig zodat we niet binnen konden kijken.

Na een kopje koffie vlak bij de prachtige Waag van Workum zijn we naar Hindeloopen gegaan. Een mooi oud stadje waar we even de Grote kerk zijn binnengelopen. Astrid wees ons op het gewelf in de vorm van de romp van een schuit. Het lopen over de straatjes met kinderhoofdjes was voor Astrid vermoeiend en pijnlijk, maar ze wilde toch graag even rondlopen in het stadje en kijken naar Hindeloopers schilderwerk. Terug in Sneek nam ze afscheid van haar gastvrouw en -heer en is ze op de scootmobiel naar het volgende overnachtingsadres gegaan; dat van mijn zus en zwager waar ik ook logeerde.

Vrijdag scheen de zon volop en zijn Astrid en ik langs de Sneeker Waterpoort en via een langere route naar Bolsward gegaan. Hier had zij een afspraak en heb ik afscheid van Astrid genomen. Wederom heb ik ervaren hoe een bijzondere vrouw zij is; een wijze vrouw met een heel eigen mening, humor en levensfilosofie. En iemand die - zoals ze zelf zegt - gekke dingen bedenkt en die nog uitvoert ook. Maar met deze "gekke" tocht kan ze het leven van veel mensen verrijken—nu en straks in het inloophuis. Ik vond het erg fijn dat ik een heel klein stukje van haar reis mee heb mogen beleven.

Marijke Hoekstra